

Ανακοίνωση του Κόκκινου Νήματος για τα αποτελέσματα των εκλογών της 25ης Ιούνη

Σε συνθήκες αύξησης της αποχής, τα εκλογικά αποτελέσματα της 25ης Ιούνη επιβεβαιώνουν τη διαμόρφωση ενός δεξιόστροφου πολιτικού σκηνικού και ενός αρνητικού συσχετισμού για την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Η επανεμφάνιση φασιστικού συνδυασμού στη Βουλή, μαζί με την είσοδο ακροδεξιών, θρησκόληπτων και συντηρητικών κομμάτων, είναι το νέο στοιχείο που χρειάζεται να σημάνει συναγερμό. Η παγίωση αυτού του αρνητικού συσχετισμού θα εξαρτηθεί από την κίνηση και την απάντηση της εργατικής τάξης, του κινήματος και της Αριστεράς.

Η ΝΔ παρότι χάνει 300.000 ψήφους αναδεικνύεται ξανά ως το κόμμα, που θα συνεχίσει την επόμενη μέρα των εκλογών την επίθεση για λογαριασμό της αστικής τάξης και του συστήματος. Ο νέος εκλογικός νόμος της δίνει ισχυρή αυτοδυναμία να προχωρήσει στις σαρωτικές νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις που έχει ήδη εξαγγείλει, αλλά όχι την παντοδυναμία που επιζητούσε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το κόμμα που υφίσταται περαιτέρω απώλειες των ποσοστών του προς την Πλεύση Ελευθερίας, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ και μπαίνει ανοιχτά σε κρίση. Η συντριπτική του ήττα οφείλεται στη συνεχιζόμενη δεξιά μετατόπιση, στην πλήρη υποταγή του στο κεφάλαιο και στην περαιτέρω απαξίωση του στα μάτια των λαϊκών στρωμάτων. Η ηγεσία του προσπαθώντας να κερδίσει τη λεγόμενη μεσαία τάξη, έχασε μεγάλα κομμάτια της εργατικής τάξης, που ήταν η βάση του σε προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις.

Το ΠΑΣΟΚ διασώθηκε προσωρινά σε αυτές τις εκλογικές αναμετρήσεις σαν συμπλήρωμα στις αστικές επιδιώξεις και μάλιστα ξεπέρασε τον ΣΥΡΙΖΑ σε δέκα εκλογικές περιφέρειες. Τα σενάρια διαφόρων ευκαιριακών συνεργασιών είναι ξανά ανοιχτά με

τον Σύριζα, ενώ αρκετά στελέχη του γλυκοκοιτάζουν ή/και αναλαμβάνουν κυβερνητικές θέσεις με τη Νέα Δημοκρατία.

Παρά την καταδίκη της ΧΑ ως εγκληματικής οργάνωσης, η επανεμφάνιση των φασιστών του συνδυασμού “Σπαρτιάτες” στη βουλή με τη στήριξη εκατοντάδων χιλιάδων ψήφων, πατάει πάνω στην ακροδεξιά ατζέντα της ΝΔ σε εθνικά θέματα και μεταναστευτικό-προσφυγικό, στην προβολή των φασιστών όλη την προηγούμενη περίοδο για τις τροπολογίες αποκλεισμού Κασιδιάρη. Οφείλεται στην όξυνση της κρίσης και τη φτωχοποίηση των λαϊκών στρωμάτων, βαραίνει κυρίως την Αριστερά που δεν πρόβαλλε ως πειστική λύση απέναντι στο σύστημα. Εν όψει της ανελέητης επίθεσης που θα δεχτεί η εργατική τάξη, το σύστημα χρειάζεται και θα αξιοποιήσει τη παρουσία τους μέσα και έξω από τη βουλή για τη καταστολή των αγώνων και του κινήματος όποτε αυτό καταστεί αναγκαίο.

Οι συνδυασμοί “Νίκη” και “Ελληνική Λύση” που ενισχύθηκαν από την εκκλησία και ακροδεξιούς, συντηρητικούς κύκλους συμπληρώνουν το δεξιόστροφο σκηνικό.

Την επόμενη περίοδο που η κρίση θα οξυνθεί και η νεοφιλελεύθερη επίθεση στα εργατικά και λαϊκά στρώματα θα ενταθεί, άμεσο καθήκον είναι οι πρωτοβουλίες για ένα ισχυρό αντιφασιστικό μέτωπο μπροστά στον κίνδυνο ανασύνταξης ναζιστικών ταγμάτων εφόδου.

Το ΚΚΕ αύξησε ελάχιστα τα ποσοστά του, είναι η μόνη αριστερή εξαίρεση στη βουλή, αλλά δεν ενισχύθηκε από την νέα πτώση του Σύριζα, παρότι πρόβαλλε ως «η μόνη λαϊκή αντιπολίτευση» όλη την προεκλογική περίοδο. Η επιμονή του να εμφανίζεται ως μελλοντική λύση κάποτε που θα «αλλάξουν οι συσχετισμοί», ενώ προς το παρόν αντιμάχεται κάθε άλλη αριστερή και κινηματική επιλογή, δεν του επιτρέπει να προβάλει ως αντίπαλο δέος στην επέλαση της δεξιάς του Μητσοτάκη και το κατατάσσει αντικειμενικά στις αβλαβείς για το σύστημα δυνάμεις.

Η Πλεύση Ελευθερίας που δεν θέλει να ανήκει στην Αριστερά αλλά

ψηφίζεται κατά πλειοψηφία από κόσμο της Αριστεράς, κατάφερε να μπει στη βουλή, παίρνοντας ψήφους και από τον Σύριζα και από το Μέγα 25 και με μεγάλη προώθηση από τα ΜΜΕ ως τάχα αντισυστημική δύναμη, ενώ το κόμμα του Γ. Βαρουφάκη δεν κατάφερε τελικά να φτάσει το όριο του 3%, πληρώνοντας τον θολό σοσιαλδημοκρατικό του λόγο.

Η Ανταρσία είχε σημαντική απώλεια ψήφων, κάνοντας χαμηλή εκλογική καταγραφή αναντίστοιχη με την πραγματική πολιτική της επιρροή στο κίνημα και την Αριστερά. Δεν πρόβαλε ως πειστική αριστερή απάντηση σε ένα δεξιο-ακροδεξιό σκηνικό και αυτό χρειάζεται να γίνει στοιχείο αυτοκριτικής στην περίοδο που έρχεται. Η συζήτηση για το νέο μέτωπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, που προβάλλει ως η μόνη απάντηση δεν μπορεί να περιοριστεί μόνο στις οργανώσεις που ανήκουν ή στηρίζουν Ανταρσία.

Επόμενα βήματα

Το εργατικό κίνημα δεν έχει ηττηθεί, ούτε υπάρχει μια ξαφνική συντηρητικοποίηση της κοινωνίας. Απέναντι στα εκατομμύρια δεξιών και ακροδεξιών ψηφοφόρων βρίσκονται τα εκατομμύρια που συμμετείχαν στις διαδηλώσεις για το έγκλημα στα Τέμπη, στις εργατικές, φοιτητικές και αντιρατσιστικές-αντιφασιστικές κινητοποιήσεις του προηγούμενου διαστήματος. Οι εργαζόμενοι/ες και η νεολαία θα ξανακατέβουν στο δρόμο, χρειάζονται όμως τότε μια ορατή πολιτική στήριξη και εναλλακτική από τις δυνάμεις της επαναστατικής-αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Ο σεχταρισμός αλλά και ο ελάχιστος κοινός παρονομαστής για τη συγκρότηση ενός μετώπου πρέπει να αποφευχθούν, αν θέλουμε να ξαναγίνουμε πειστικοί στον κόσμο μας και να δείξουμε ότι υπάρχει κι άλλος δρόμος. Κανένα ρεφορμιστικό κόμμα δεν πρόκειται να συγκροτήσει ουσιαστική αντιπολίτευση απέναντι στη Νέα Δημοκρατία.

Κόντρα στις σκληρές νεοφιλελεύθερες επιθέσεις της δεξιάς κυβέρνησης χρειάζεται σαν αντίπαλο δέος ένα ισχυρό εργατικό

κίνημα και πολιτική απάντηση από μια μαχητική επαναστατική Αριστερά.

Το Κόκκινο Νήμα θα συμβάλει με όλες του τις δυνάμεις σε μια τέτοια προσπάθεια και καλεί συντροφικά σε μια προσπάθεια συγκρότησης μετώπου της επαναστατικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στη βάση ενός μεταβατικού προγράμματος που να απαντά στις βασικές επιθέσεις του συστήματος και μιας αποτελεσματικής τακτικής κοινής δράσης απέναντί τους.